

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010274
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010274.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., na neverejnom zasadnutí dňa 21. júna 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného B. X. proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/17/2022 zo dňa 24.05.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného B. X. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 7PP/17/2022 zo dňa 24.05.2022 samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zamietla návrh odsúdeného B. X. na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/25/2020 zo dňa 03.08.2020, vo výmere 3 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 24.05.2022 sťažnosť, ktorú do rozhodnutia krajského súdu v sťažnostnom konaní písomne nezdôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože u neho neboli splnené zákonné podmienky vyžadované ust. § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pre jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Okresný súd pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým úvahám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými

úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresným súdom, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Sťažnostný súd považoval za potrebné doplniť, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné splnenie ako formálnych, tak aj materiálnych podmienok vyžadovaných Trestným zákonom.

Formálnymi podmienkami možno rozumieť vykonanie pomernej časti uloženého trestu odňatia slobody, požadovanej zákonom (§ 66 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona), t. j. vykonaním jednej polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody v prípade, ak bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchania prečinu (§ 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona). Odsúdený podal návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 12.04.2022, a síce po vykonaní viac ako polovice trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere 3 rokov trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/25/2020 zo dňa 03.08.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.08.2020 a ktorým bol B. Dávid uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné. Vzhľadom na uvedené považoval sťažnostný súd formálne zákonné podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnené.

Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení, vychádzajúc z ust. § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona, musí súd z hľadiska splnenia materiálnych zákonných podmienok zhodnotiť konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň reálne zhodnotiť predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, ktorou je plnenie povinností odsúdeného v rámci aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody, nemožno konštatovať, že odsúdený túto podmienku splnil. Relevantným pre posúdenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je obsah hodnotenia, vypracovaný ústavom na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva, že odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody v strednom stupni stráženia s umiestnením do diferenciačnej skupiny „B“. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. V kolektíve odsúdených sa prejavuje ako osobnosť, ktorá nevyvoláva konflikty a nedorozumenia. Ústavu na výkon trestu sa postupne darí ovplyvňovať osobnosť odsúdeného k spoločensky prijateľnému spôsobu riešenia problémov a interpersonálnych konfliktov. K spáchaniu trestnej činnosti zaujíma odsúdený kritický postoj a uvedomuje si následky svojho konania i problémy s tým súvisiace. Počas výkonu trestu odňatia slobody nebol odsúdený disciplinárne potrestaný, naproti tomu bol jedenkrát disciplinárne odmenený. Odsúdený je od decembra 2020 zaradený do pracovného procesu v súvislosti s ktorým je hodnotený ako pracovník s kladným prístupom k práci, zverené úlohy plní včas a precízne, pričom má dostatočne osvojené pracovné návyky a zručnosti. Riziko recidívy trestnej činnosti je však u odsúdeného vyhodnotené ako stredné a jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá. Odsúdený napriek relatívne pozitívnemu hodnoteniu ústavu doposiaľ iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie tak, ako to ustálil aj ústav na výkon trestu pri hodnotení odsúdeného, a to predovšetkým s ohľadom na riziko recidívy trestnej činnosti, nemožno preto považovať prvú materiálnu podmienku za splnenú.

Z hľadiska prijatia záveru, že od odsúdeného je možné očakávať vedenie riadneho života (druhá materiálna podmienka), je potrebné zohľadniť okolnosti predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017). Okresný súd správne prihliadol na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia ústavu menej priaznivá s poukazom na stredné riziko recidívy trestnej činnosti. Hodnotiac osobu odsúdeného, z odpisu Registra trestov SR je zrejmé, že B. Dávid bol doposiaľ 9-krát odsúdený za rôznu, najmä majetkovú trestnú činnosť, ale i za závažnejšiu a násilnú trestnú činnosť, čo svedčí o jeho laxnom postoji k dodržiavaniu právnych noriem. Správne okresný súd konštatoval, že odsúdený začal s páchaním trestnej činnosti už ako mladistvý a v páchaní trestnej činnosti pokračoval aj naďalej, v dôsledku ktorého konania sa opakovane dostal do výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený už bol v minulosti podmienené prepustený (z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/91/2015 zo dňa 18.01.2016),

avšak v skúšobnej dobe riadny život nevedol a bol mu preto nariadený výkon zvyšku uloženého trestu odňatia slobody. V priebehu roka 2020 bol B. X. odsúdený za spáchanie trestnej činnosti dokonca štyrikrát. Odsúdený bol v rokoch 2019 až 2020 okrem potrestania súdom postihnutý aj za spáchanie priestupkov rôzneho druhu, vrátane priestupkov na úseku cestnej dopravy, či priestupkov proti majetku. Možno preto konštatovať, že predošlé odsúdenia a tresty u neho nevedli k náprave, neboli pre neho dostatočným ponaučením, keďže do rozporu so všeobecne záväznými právnymi normami sa od mladistvého veku dostal opakovane. Odsúdený vlastným pričinením nevyužil skoršiu možnosť riadne sa začleniť do spoločnosti a preukázať, že sa napravil, ktorú mu súd v minulosti poskytol v podobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy odsúdený v dobe, keď mal viesť riadny život a dodržiavať spoločenské normy, na túto povinnosť rezignoval a opätovne sa dostal do výkonu trestu odňatia slobody. Správne preto konštatoval okresný súd, že odsúdený dostatočným spôsobom nepreukázal vôľu napraviť sa a v budúcnosti viesť riadny život, o čom svedčí nielen jeho protiprávne konanie v minulosti už od mladistvého veku, keď odsúdený kontinuálne páchal trestnú činnosť a inú protiprávnu činnosť. Krajský súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že odsúdený participuje na programe zaobchádzania a ústavu sa postupne darí ovplyvňovať osobnosť odsúdeného k spoločensky prijateľnému spôsobu riešenia problémov a interpersonálnych konfliktov, avšak v zhode s názorom okresného súdu a zohľadniac menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a stredné riziko recidívy trestnej činnosti krajský súd konštatuje, že práve predčasným ukončením pozitívneho výchovného pôsobenia uloženého trestu a participácie na programe zaobchádzania v podobe podmienenečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebolo možné dosiahnuť jeden z účelov trestu, a síce vytvoriť podmienky a pripraviť odsúdeného na riadne vedenie života po výkone trestu a odradiť ho od recidívy trestnej činnosti.

Aj podľa zistení krajského súdu je preto u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody potrebný, to predovšetkým z dôvodu, aby bol naplnený reálny predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život.

V závere krajský súd uvádza, že okresný súd v prejednávanej veci správne vo svojom rozhodnutí prihliadol na povahu spáchanej trestnej činnosti, ako aj na zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktoré zaradenie na výkon trestu svedčí o tom, že v prípade odsúdeného sa vyžaduje prísnejšia forma spôsobu výkonu trestu. Navyiac, trest odňatia slobody vykonáva v diferenciacnej skupine „B“, čo rovnako svedčí o potrebe prísnejšieho režimu, ktorý je základom diferencovaného zaobchádzania.

Keďže v súčasnosti nie je možné vysloviť reálny predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, ďalší výkon trestu odňatia slobody je u neho dôvodný.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaním ustanovením ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.